

[Klim Behnke]

Det har bekymret os at kunne konstatere det ophørsudsalg af holdninger, der efterhånden har præget regeringen. Jeg tænker i den forbindelse specielt på, hvordan man mere og mere, i første omgang retorisk, nærmer sig, at det godt kan være, at man skal have en større sammenblanding af kommunernes økonomi med privatøkonomi. Vi er tilfredse med den måde, indenrigsministeren indtil videre har håndhævet kommunalfuldmagten på, og skal advare imod, at der sker skred på dette område. Problemet er lige præcis, hvad man gør, når disse mere eller mindre offentligt ejede selskaber går konkurs. Hvis de får underskud, ja, så hæfter skatteyderne nok en gang.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det bestemt ikke er tillidskabende, når regeringen laver det krumspring, man har gjort i forbindelse med etableringen af Grundforskningsfonden, hvor man rask væk uden nogen som helst blinken med øjnene overfører 2 mia. kr. fra privatiseringsprovenuier, der er opnået sammen med Fremskridtspartiet, og hvor der ligger forligstekster med aftaler om, at pengene skal anvendes til afdrag på gæld. Det er bestemt ikke tillidskabende, at regeringen foretager den slags manøvrer.

Vi har jo netop i disse dage hyldet Vaclav Havel, og med rette. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne, at der netop i dette forår gennemføres meget omfattende privatiseringer i Tjekkioslovakiet. Særlig når man anvender en dansk målestok, kan det nok være, at det er anderledes ting, der sker i Tjekkioslovakiet. I dette forår gennemføres der 4.000 – ja korrekt, 4.000 – privatiseringer, oven i købet af større statsvirksomheder. Det er noget, vi bestemt med fordel kunne efterleve her i Danmark.

Vi håber derfor, at regeringen vil genoptage privatiseringsprogrammet i efteråret. Det er der mere end god grund til.

Torben Lund (S):

Det, der kalder mig herop som privatist i debatten, er nogle bemærkninger, der blev gjort i formiddags om det indlæg, hr. Svend Auken havde her på talerstolen, og hvor man betvivlede de oplysninger, hr. Svend Auken kunne give om virkningerne af den aftale, der er lavet med de praktiserende læger.

Vi har brugt ganske mange timer her i eftermiddags på at prøve at efterregne, hvordan det ligger med økonomien i denne aftale med de praktiserende læger. Jeg skulle hilse og sige, at det, hr. Svend Auken sagde her fra talerstolen, bestemt ikke var nogen overdrivelse af den rundhændethed, som finansministeren og sundhedsministeren har lagt for dagen i denne sal.

Når man efterregner tallene og får afdækket de mange forskellige kinkelkroge og nye udtryk og nye ordninger, som er indbygget i aftalen, tegner der sig et billede af, at de praktiserende læger over den 2½-års-periode, sagen vedrører, får en merindtjening på 40.000–60.000 kr. oven i det, man har givet tilsagn om fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg, altså oven i det, de har fået fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg som tilbud.

Det betyder, at de får et niveauløft, en merindtjening på 35–40 pct. oven i det, Sygesikringens Forhandlingsudvalg havde tilbudt de praktiserende læger under forhandlingerne. Det betyder med andre ord, at udviklingen i indkomsten for de praktiserende læger i denne 2½-års-periode kommer til at ligge i nærheden af det dobbelte af det, der bliver indtjeningen på det øvrige arbejdsmarked.

Jeg synes, det er en mærkværdig hilsen at sende til de lønmodtagere, der også denne gang i overenskomstforhandlingerne har fulgt rådet om ansvarlighed i forhold til landets konkurrenceevne, at man på denne måde forgylder en bestemt gruppe, i dette tilfælde altså de praktiserende læger.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det er egentlig lidt pudsigt. Der skete i går aftes det, at Sygesikringens Forhandlingsudvalg med amtsborgmester hr. Ib Frederiksen som formand, med Amtsrådsforeningens formand, hr. Per Kaalund, som bisidder valgte at indgå en aftale med Praktiserende Lægers Organisation.

Jeg tillader mig at formode, at Sygesikringens Forhandlingsudvalg gjorde det, fordi de mente, det var en klog beslutning. Jeg tillader mig at formode, at de gjorde det, fordi det forhandlingsresultat, der var opnået, var godt lægefagligt, sundhedsfagligt og økonomisk. De gjorde det ikke under tvang. De gjorde det frivilligt. Der var ingen magtmidler i forhold til